

λαλοῦντος καὶ ἀνεχόμενος, τίνος ἐστὶν ἄξιος. 1101.
 κζ'. Ἐάν δὲ τοῦ προσεστώτος καταλαλήσῃ, πῶς αὐτῷ προσέξομεν. 1101.
 κη'. Ἐάν τις θρασυτέρᾳ φωνῇ καὶ ῥήμασι θρασέσιν ἀποκρίνηται τινι, καὶ ὑπαμνησθεὶς λέγῃ, ὅτι οὐδὲν πονηρὸν ἔχω ἐν τῇ καρδίᾳ, εἰ δεῖ αὐτῷ πιστεῦσαι. 1101.
 κθ'. Ποίῳ τρόπῳ δυνήθῃ τις μὴ ὀργίζεσθαι. 1101.
 λ'. Πῶς ἐκκόφομεν τὸ πάθος τῆς ἐπιθυμίας τῆς κακῆς. 1104.
 λα'. Εἰ καθόλου γελαῖν οὐκ ἔξεστιν. 1104.
 λβ'. Ὁ ἄκχιρος καὶ ἄμετρος νυσταγμὸς πόθεν, καὶ πῶς αὐτὸν ἀποθώμεθα. 1104.
 λγ'. Πῶς ἐλέγχεται ὁ ἀνθρωπάρεσκος. 1104.
 λδ'. Πῶς φύγῃ τις τὸ πάθος τῆς ἀνθρωπαρεσκείας, καὶ τὸ περιβλέπεσθαι τοὺς παρὰ τῶν ἀνθρώπων ἐπαίνους. 1105.
 λε'. Πῶς γνωρίζεται ὁ ὑπερήφανος, καὶ πῶς θεραπεύεται. 1105.
 λς'. Εἰ χρὴ τιμῇ ἐπιζητεῖν. 1105.
 λζ'. Ὁ ἐκνηρὸς πρὸς τὴν ἐντολὴν ποίῳ τρόπῳ σπουδῇ δυνήθῃ ἀναλαβεῖν. 1108.
 λη'. Ἐάν ἐπιταχθῇ ἀδελφός, καὶ ἀντείπῃ, ὅστερον δὲ ἑαυτῷ ἀπέλθῃ. 1108.
 λθ'. Ἐάν δὲ ὑπακούσας τις γογγύσῃ. 1108.
 μ'. Ἐάν ἀδελφὸς ἀδελφὸν λυπήσῃ, πῶς ὀφείλει διορθώσασθαι. 1108.
 μα'. Ἐάν δὲ μὴ ἀνέχῃται ἀπολογήσασθαι ὁ λυπήσας. 1109.
 μβ'. Ἐάν δὲ, ἀπολογουμένου τοῦ λυπήσαντος, μὴ θέλῃ διαλλαγῆναι ὁ λυπηθεὶς. 1109.
 μγ'. Πῶς ὀφείλει τις προσέχειν τῷ εἰς προσευχὴν ἐξυπνίζοντι. 1109.
 μδ'. Ἐάν δὲ στυγνάσῃ ὁ ἐξυπνισθεὶς ἢ καὶ ὀργισθῇ, τίνος ἐστὶν ἄξιος. 1109.
 με'. Περὶ τοῦ ἀμελοῦντος τῆς γνώσεως τῶν τοῦ Θεοῦ θελημάτων, ἵνα μὴ πλέον κολασθῇ, ὥς γνοὺς καὶ μὴ ποιήσας. 1112.
 μς'. Εἰ ὁ ἐτέρου ἀνεχόμενος εἰς τὸ ποιῆσαι ἁμαρτίαν, ἔνοχος ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας. 1112.
 μζ'. Εἰ δεῖ τοῖς ἁμαρτάνουσιν ἐφησυχάζειν. 1113.
 μη'. Ἡ πλεονεξία μέχρι τίνος κρίνεται. 1116.
 μθ'. Τί ἐστὶ τὸ περπερεύεσθαι. 1116.
 ν'. Ἐάν τις τὰ μὲν πολυτελέστερα τῆς ἐσθῆτος ἀπωθῇται, αὐτὸ δὲ τὸ εὐτελές, εἴτε ἱμάτιον, εἴτε ὑπόδημα, οἷονεὶ θέλῃ ἵνα πρέπη

αὐτῷ, εἰ ἁμαρτάνει, ἢ ποῖον πάθος νοσεῖ. 1116.
 να'. Τί ἐστὶ ῥακκί. 1117.
 νβ'. Τίς ὁ κενόδοξος, καὶ τίς ὁ ἀνθρωπάρεσκος. 1117.
 νγ'. Τίς ἐστὶν ὁ μολυσμὸς τῆς σαρκὸς, καὶ τίς ὁ μολυσμὸς τοῦ πνεύματος· καὶ πῶς αὐτῶν καθαρεύσομεν· ἢ τίς ὁ ἁγιασμός· καὶ πῶς αὐτὸν κτησόμεθα. 1117.
 νδ'. Τί ἐστὶ φιλαυτία, καὶ πῶς γνωρίσει ἑαυτὸν ὁ φίλαυτος. 1120.
 νε'. Ποία διαφορὰ πικρίας, καὶ θυμοῦ, καὶ ὀργῆς, καὶ παροξυσμοῦ. 1120.
 νς'. Τίς ἐστὶν ὁ ὑψηλόφρων, καὶ τίς ὁ ἀλαζών, καὶ τίς ὁ ὑπερήφανος· τίς δὲ ὁ τετυφωμένος καὶ ὁ περυστωμένος. 1120.
 νζ'. Ἐάν τις ἐλάττωμα ἔχῃ ἀδιόρθωτον, καὶ συνεχέστερον καταγινωσκόμενος βλάπτηται, εἰ συμφέρει μᾶλλον ἐπαφίεναι αὐτῷ. 1121.
 νη'. Ὁ κατ' ἐπιτήδευσιν ψευδόμενος κρίνεται μόνον; ἢ καὶ ὁ κατ' ἀγνοίαν τι παρὰ τὸ ἀληθὲς ἀπολύτως φθεγγόμενος; 1121.
 νθ'. Ἐάν ἐνθυμηθῇ τις μόνον ποιῆσαι τι, καὶ μὴ ποιήσῃ, εἰ καὶ οὗτος ὡς ψεύστης κρίνεται. 1121.
 ξ'. Ἐάν τις προληφθεὶς ὀρίσῃ τι πράξαι τῶν μὴ ἀρεσκόντων Θεῷ, τί χρὴ μᾶλλον, ἀνατρέψαι τὸ κακῶς ὀρισθὲν, ἢ φρόνῳ τοῦ ψεύδους τελέσαι τὴν ἁμαρτίαν. 1122.
 ξα'. Ἐάν τις μήτε ἐργάζεσθαι δύνηται, μήτε τοὺς ψαλμοὺς μαθεῖν βούληται, τί χρὴ αὐτῷ ποιῆσαι. 1124.
 ξβ'. Τί ἐάν ποιήσῃ τις, ὥς κρύψας τὸ τάλαντον, κατακρίνεται. 1124.
 ξγ'. Τί ἐάν ποιήσῃ τις, κατακρίνεται, ὥς ἐκεῖνοι οἱ γογγύσαντες κατὰ τῶν ἐσχάτων. 1124.
 ξδ'. Τί ἐστὶ τὸ σκανδαλίσαι, καὶ πῶς αὐτὸ φυλαξόμεθα. 1125.
 ξε'. Πῶς τὴν ἀλγίθειαν ἐν ἀδικίᾳ τις κατέχει. 1129.
 ξς'. Τί ἐστὶν ἐρις καὶ τί ἐστὶν ἐριθεία. 1129.
 ξζ'. Τί ἐστὶν ἀκαθαρσία, καὶ τί ἐστὶν ἀσέλγεια. 1129.
 ξη'. Τί ἴδιον θυμοῦ, καὶ τί ἴδιον ἀγανακτήσεως εὐλόγου. 1129.
 ξθ'. Τὸν μὴ ἔλαττον ἐσθίοντα τῶν λοιπῶν, μήτε σῶμα ἔχοντα κατεβριμμένον, μήτε ἐμπροσ-